

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง ทบทวนปัญหาข้อหารือเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีอากร ค่าธรรมเนียม หรือ

ค่าฤชาธรรมเนียม ตามพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔

บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (บสท.) ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ บสท. ๑๐๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า บสท. ขอทบทวนความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ซึ่งได้เคยพิจารณาปัญหาข้อกฎหมายตามข้อหารือของสำนักงานเศรษฐกิจการคลังตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การยกเว้นภาษีอากร ค่าธรรมเนียม หรือค่าฤชาธรรมเนียมตามพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ เกี่ยวกับการยกเว้นภาษีอากร ค่าธรรมเนียม หรือค่าฤชาธรรมเนียมตามมาตรา ๒๙^๑ วรรคสอง และมาตรา ๔๓^๒ แห่งพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่วินิจฉัยไว้ว่า “...กรณีการปรับโครงสร้างหนี้หรือปรับโครงสร้างกิจการของลูกหนี้ของสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ โดย บสท.ตกลงให้ลูกหนี้ ผู้ค้าประกัน ผู้จำนอง หรือบุคคลอื่นโอนขายอสังหาริมทรัพย์หรือห้องชุดของตนให้แก่ผู้อื่นได้ และให้นำเงินที่ได้จากขายนั้นชำระหนี้ให้แก่ บสท. นั้น ผู้โอนขายอสังหาริมทรัพย์หรือห้องชุดตามข้อหารือ ไม่ได้รับยกเว้นภาษีอากร ค่าธรรมเนียม หรือค่าฤชาธรรมเนียมตามมาตรา ๒๙ วรรคสอง

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๑๙๓๐ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑ มาตรา ๒๙ การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและคณะกรรมการบริหารรวมตลอดทั้งกรรมการผู้จัดการ ต้องคำนึงถึงความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ ต้นทุนในการดำเนินการของ บสท. ประกอบกับความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้ที่สุจริต และการเสริมสร้างให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถเริ่มต้นประกอบกิจการใหม่ หรือประกอบกิจการเดิมต่อไปเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศเป็นส่วนรวม

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และนอกจากที่ได้บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะในพระราชกำหนดนี้แล้ว การโอนทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องของ บสท. ให้แก่บุคคลใดหรือรับโอนทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องของบุคคลใดมาเป็นของ บสท. การที่ บสท. มีรายได้จากการใด ๆ หรือการดำเนินการของ บสท. ก่อให้เกิดรายได้แก่บุคคลใด อันมิได้มีลักษณะเป็นเงินเดือน ค่าจ้างหรือรายได้อื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ถ้ามีกฎหมาย เทศบัญญัติ ข้อบัญญัติ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศใด ๆ กำหนดให้ต้องเสียภาษีอากร ค่าธรรมเนียมหรือค่าฤชาธรรมเนียมใด ให้ บสท. และบุคคลดังกล่าว ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากร ค่าธรรมเนียม หรือค่าฤชาธรรมเนียมนั้น

๒ มาตรา ๔๓ ให้การโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ การโอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันสำหรับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ และการโอนทรัพย์สินอันเนื่องมาจากการปรับโครงสร้างหนี้หรือการปรับโครงสร้างกิจการตามพระราชกำหนดนี้ที่ บสท. เป็นผู้รับโอนหรือเป็นผู้โอน ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีอากรตามกฎหมายทั้งปวง

และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ เนื่องจากมาตรา ๔๓ แห่งพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยฯ ได้บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะแล้วว่าให้การโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ การโอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันสำหรับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ การโอนทรัพย์สินอันเนื่องมาจากการปรับโครงสร้างหนี้หรือปรับโครงสร้างกิจการตามพระราชกำหนดนี้ ที่ บสท. เป็นผู้รับโอนหรือผู้โอน ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีอากรตามกฎหมายทั้งปวง กรณีจึงต้องตีความมาตรา ๔๓ โดยเคร่งครัดว่า การบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีอากรตามกฎหมายทั้งปวงตามที่กฎหมายกำหนดไว้นั้น ใช้บังคับเฉพาะกรณีที่ บสท. เป็นผู้รับโอนหรือผู้โอนทรัพย์สินเท่านั้น ดังนั้น เมื่อตามข้อหารือ บสท. มิได้มีฐานะเป็นผู้โอนหรือผู้รับโอน จึงไม่อาจนำมาตรา ๔๓ นี้มาใช้บังคับได้ แม้จะเป็นการโอนทรัพย์สินอันเนื่องมาจากการปรับโครงสร้างหนี้หรือการปรับโครงสร้างกิจการในการดำเนินการของ บสท. และก่อให้เกิดรายได้แก่ผู้โอนขายดังกล่าวก็ตาม ส่วนประเด็นปัญหาที่ว่า จะนำบทบัญญัติมาตรา ๒๙ วรรคสอง แห่งพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยฯ มาใช้บังคับกับกรณีตามข้อหารือได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า แม้จะปรากฏข้อเท็จจริงว่าการโอนอสังหาริมทรัพย์หรือห้องชุดของลูกหนี้ ผู้ค้าประกัน ผู้จำนอง หรือบุคคลอื่นใดให้แก่บุคคลอื่นก็เพื่อนำเงินที่ได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์หรือห้องชุดไปชำระหนี้ให้แก่ บสท. อันเนื่องมาจากการปรับโครงสร้างหนี้หรือการปรับโครงสร้างกิจการของลูกหนี้ก็ตาม แต่เมื่อบทบัญญัติมาตรา ๒๙ วรรคสอง ดังกล่าวเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีอากร ค่าธรรมเนียม หรือค่าฤชาธรรมเนียมใด ๆ อันจะมีขึ้นได้จากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของ บสท. จึงต้องตีความโดยเคร่งครัดว่าต้องเป็นการดำเนินการของ บสท. ที่กระทำกับบุคคลอื่นโดยตรง อันก่อให้เกิดภาระภาษีอากร ค่าธรรมเนียม หรือค่าฤชาธรรมเนียมแก่ บสท. หรือบุคคลอื่นนั้น มิใช่เป็นการดำเนินการระหว่างบุคคลภายนอกที่มีใช้ บสท. ดังนั้น จึงไม่อาจนำบทบัญญัติมาตรา ๒๙ วรรคสอง แห่งพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยฯ มาใช้บังคับกับกรณีตามข้อหารือนี้ได้...”^๓

บสท. มีความเห็นแย้ง สรุปความได้ว่า

ประการที่หนึ่ง การดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้ หรือการปรับโครงสร้างกิจการของลูกหนี้กับ บสท. ด้วยการที่ บสท. กำหนดให้มีการโอนขายอสังหาริมทรัพย์ หรือห้องชุดให้แก่บุคคลอื่น และนำเงินที่ได้จากการขายดังกล่าวไปชำระหนี้ให้แก่ บสท. เป็นอำนาจกระทำการของ บสท. โดยตรงที่พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยฯ บัญญัติให้อำนาจไว้โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่านิติกรรมการขายหรือการจดทะเบียนโอนทรัพย์สินนั้น บสท. มิได้เป็นคู่สัญญาด้วย เพราะโดยข้อเท็จจริงแล้ว บสท. ก็ไม่มีสิทธิเข้าเป็นคู่สัญญาในฐานะผู้ขายหรือผู้โอนได้ เพียงแต่ในทางปฏิบัติขณะจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในธุรกรรมนี้ สำนักงานที่ดินจะขอคู่สัญญาปรับ

^๓ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การยกเว้นภาษีอากร ค่าธรรมเนียม หรือค่าฤชาธรรมเนียมตามพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๐๐๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (เรื่องเสร็จที่ ๗๙/๒๕๔๖)

โครงสร้างหนี้ที่ บสท. ทำกับลูกหนี้ทุกครั้ง กรณีนี้จึงต้องได้รับยกเว้น ไม่ต้องเสียภาษีอากร ค่าธรรมเนียม หรือค่าฤชาธรรมเนียม จากการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในธุรกรรมดังกล่าว

การดำเนินการของ บสท. ที่ก่อให้เกิดรายได้แก่บุคคลใดอันมิได้มีลักษณะเป็น เงินเดือน ค่าจ้าง หรือรายได้อื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ที่จะได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากร ค่าธรรมเนียม หรือค่าฤชาธรรมเนียมใด ๆ ตามที่กำหนดในมาตรา ๒๙ วรรคสอง จะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง กล่าวคือ ธุรกรรมที่กล่าวจะต้องเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ บสท. และคณะกรรมการบริหารของ บสท. ที่ต้องคำนึงถึงความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ ต้นทุนในการดำเนินการของ บสท. ประกอบกับความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้ที่สุจริต และการเสริมสร้างให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถเริ่มต้นประกอบกิจการใหม่หรือประกอบกิจการเดิมต่อไป เพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศเป็นส่วนรวม

ตามมาตรา ๒๙ วรรคสอง ถือเป็นบทบัญญัติโดยทั่วไป และข้อความที่ว่า “... และนอกจากที่ได้บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะในพระราชกำหนดนี้แล้ว ...” มีความหมายในลักษณะที่ หากไม่มีบทบัญญัติใดในพระราชกำหนดกำหนดไว้เป็นการเฉพาะที่จะให้ธุรกรรมหรือบุคคลใด ได้รับสิทธิประโยชน์ โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากร ค่าธรรมเนียม หรือค่าฤชาธรรมเนียม ก็สามารถนำมาปรับใช้ได้ แต่ทั้งนี้ธุรกรรมดังกล่าวจะต้องเข้าข่ายเป็นธุรกรรมต่าง ๆ ตามที่บัญญัติในมาตรา ๒๙ วรรคสอง ในอันที่จะดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่งด้วย กรณีมิใช่ว่าเมื่อไม่มีบทบัญญัติใดกำหนดไว้เป็นการเฉพาะแล้ว จะห้ามตามมาตรา ๒๙ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยเด็ดขาด

ประการที่สอง เมื่อเทียบเคียงการให้สิทธิประโยชน์ในกรณีนี้กับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร และค่าธรรมเนียมที่ได้รับจากการปรับปรุงโครงสร้างตามเกณฑ์ธนาคารแห่งประเทศไทยแล้ว จะเห็นได้ชัดเจนว่าบทบัญญัติมาตรา ๒๙ บัญญัติขึ้นเป็นการเฉพาะเพื่อเป็นมาตรการพิเศษเร่งรัดการแก้ไขปัญหาหนี้เสียของประเทศ ซึ่งมีอาจใช้มาตรการปกติของธนาคารแห่งประเทศไทยได้ ดังข้อเท็จจริงต่อไปนี้

เดิมก่อนที่จะมีประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ และจัดตั้ง บสท. ปัญหาเกี่ยวกับสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ “สินทรัพย์ด้อยคุณภาพ” ของเหล่าสถาบันการเงินทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นปัญหาที่เรื้อรังมานาน จนทำให้ประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง โดยแม้ว่าภาครัฐจะมีนโยบายให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรและค่าธรรมเนียมให้แก่สถาบันการเงิน ทั้งภาครัฐและเอกชน ลูกหนี้ ผู้ค้าประกัน ตลอดจนเจ้าหนี้อื่นของลูกหนี้ สำหรับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตามเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยการยกเว้นภาษีอากรและลดหย่อนค่าธรรมเนียมดังกล่าว นั้น ได้มีการให้สิทธิประโยชน์ถึงธุรกรรมที่ลูกหนี้นำทรัพย์สินออกจำหน่ายบุคคลภายนอกและนำเงินที่ได้ชำระหนี้เจ้าหนี้สถาบันการเงิน ทั้งนี้ ได้รับยกเว้นเฉพาะส่วนที่ไม่เกินกว่าหนี้ที่ค้างชำระ ซึ่งการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรและค่าธรรมเนียมดังกล่าว นั้น ภาครัฐจะให้แบบมีเวลาจำกัดสำหรับธุรกรรมที่เกิดขึ้นในช่วงของเวลาเท่านั้น โดยการยกเว้นภาษีอากรจะกำหนดเป็นพระราชกฤษฎีกา

ที่ออกตามความในประมวลรัษฎากรของกรมสรรพากร และการลดหย่อนค่าธรรมเนียมจะกำหนดเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทยเป็นปี ๆ ไป กรณีก็ได้ทำให้ปัญหาของสินทรัพย์ด้อยคุณภาพหมดสิ้นไปหรือลดน้อยลง ดังนั้น ปัจจุบันรัฐบาลจึงได้ตราพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ และจัดตั้ง บสท. ขึ้น เพื่อมุ่งที่จะให้ บสท. ทำหน้าที่หลักในการรับโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพจากสถาบันการเงินและบริษัทบริหารสินทรัพย์ทั้งภาครัฐและเอกชนมาแก้ไขปัญหาการค้างชำระหนี้ของลูกค้าหรือแก้ไขปัญหาสินทรัพย์ด้อยคุณภาพของสถาบันการเงินของรัฐและเอกชน ซึ่งเป็นปัญหาที่เรื้อรังให้มีข้อยุติและเป็นไปอย่างรวดเร็วและให้ลูกหนี้ ๆ อยู่ในฐานะที่สามารถชำระหนี้ค้างชำระได้ โดยสามารถดำเนินกิจการต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หมดสิ้นลงหรือเหลือน้อยที่สุดในขณะเดียวกันไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันการเงิน จนไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้อันจะเป็นการสร้างเสถียรภาพให้แก่เศรษฐกิจและระบบสถาบันการเงินโดยรวมของประเทศไทย ทั้งนี้ โดยได้รับยกเว้นภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และค่าฤชาธรรมเนียมที่เกิดจากการโอนขายทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้อง และชำระหนี้ให้ บสท. ตามมาตรา ๒๙ เพื่อให้แก้ปัญหาดังกล่าวให้รวดเร็ว โดยไม่ต้องดำเนินการตามกฎหมายทั่วไปดังกล่าวข้างต้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่ บสท. จะต้องมีหน้าที่รับโอนมาบริหารจัดการก็มีการจำกัดเฉพาะกลุ่มสินทรัพย์ที่จัดเป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพของสถาบันการเงินและบริษัทบริหารสินทรัพย์ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ เท่านั้น และระยะเวลาในการบริหารจัดการสินทรัพย์ด้อยคุณภาพก็มีการจำกัดเวลาไม่เกินอายุขององค์กร บสท. โดย บสท. จะต้องยุบเลิกเมื่อมีการบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพตามอำนาจหน้าที่เสร็จสิ้นแล้ว แต่ทั้งนี้ นานที่สุดจะต้องไม่เกินระยะเวลา ๑๐ ปี ซึ่งเป็นการจำกัดเวลาที่แน่นอน โดยไม่มีการเพิ่มเติมทั้งจำนวนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพและระยะเวลาที่จะบริหารจัดการสินทรัพย์ด้อยคุณภาพให้เสร็จลุกลงไป อันจะเป็นการสร้างเสถียรภาพให้แก่เศรษฐกิจและระบบสถาบันการเงินโดยรวมของประเทศไทยให้ฟื้นตัวและเป็นไปอย่างรวดเร็วตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง บสท. ดังนั้น หากธุรกรรมการจำหน่ายทรัพย์สินของฝ่ายลูกหนี้ให้แก่บุคคลภายนอกและนำเงินที่ได้มาชำระหนี้แก่ บสท. ไม่ได้รับยกเว้นภาษีอากร และค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๒๙ วรรคสอง ก็จะต้องตามเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง บสท. ที่จะให้มีการแก้ไขปัญหาสินทรัพย์ด้อยคุณภาพให้เสร็จสิ้นไปโดยรวดเร็ว เพราะลูกหนี้ ผู้ค้าประกัน ผู้จ้าง หรือบุคคลอื่นดังกล่าว ไม่มีความสามารถที่จะชำระค่าภาษีอากร และค่าฤชาธรรมเนียม

ประการที่สาม หากเปรียบเทียบระหว่างธุรกรรมการให้ลูกหนี้ตีราคาโอนทรัพย์สินชำระหนี้ให้แก่ บสท. กับการให้ลูกหนี้จำหน่ายทรัพย์สินออกจำหน่ายแก่บุคคลภายนอกและนำเงินที่ได้ชำระหนี้ บสท. ซึ่งตามหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการ บสท. ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยฯ ที่กำหนดให้การตีราคาโอนทรัพย์สินชำระหนี้จะต้องตีราคาโอนในราคาเท่ากับร้อยละ ๗๐ ของราคาประเมิน จะเห็นได้ว่า การให้ลูกหนี้จำหน่ายทรัพย์สินออกจำหน่ายแก่บุคคลภายนอกและนำเงินที่ได้ชำระหนี้ บสท. จะเป็นประโยชน์แก่ บสท. และลูกหนี้ยิ่งกว่า เพราะ

๑. บสท. จะได้รับชำระหนี้เป็นเงินสดแทนทรัพย์สิน และได้รับในจำนวนที่มากกว่าร้อยละ ๗๐ ของราคาประเมิน เนื่องจากการจำหน่ายทรัพย์สินของลูกหนี้ดังกล่าว บสท. จะเป็นฝ่ายพิจารณาถึงความเหมาะสมของราคาจำหน่ายด้วย โดยอิงกับราคาประเมินและราคาจำหน่ายจะต้องสูงกว่าราคาร้อยละ ๗๐ ของราคาประเมิน

๒. บสท. ไม่มีความเสี่ยงกับการที่จะต้องนำทรัพย์สินที่ได้รับโอนกรรมสิทธิ์จากการตีราคาโอนชำระหนี้ออกจำหน่ายเอง ซึ่งอนาคตไม่มีความแน่นอนว่า บสท. จะจำหน่ายได้รายน้อยกว่าหรือมากกว่าราคาร้อยละ ๗๐ หรืออาจไม่มีบุคคลใดซื้อก็อาจเป็นไปได้ ประกอบกับ บสท. ยังต้องมีต้นทุนในการบริหารและดูแลทรัพย์สินที่รับตีราคาโอนชำระหนี้อยู่อย่างต่อเนื่อง

๓. เป็นการประหยัดเวลา และต้นทุนดำเนินการของ บสท. ทำให้การบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพเป็นไปด้วยความรวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะมีการกระจายอำนาจการดำเนินการซึ่งหากให้ บสท. ต้องรับโอนทรัพย์สินและสิทธิเรียกร้องมาดำเนินการเองก็จะทำให้ล่าช้า และมีต้นทุนการดำเนินการสูงขึ้น

๔. ลูกหนี้สามารถชำระหนี้ได้มากขึ้นจากส่วนต่างของราคาทรัพย์สินที่ลูกหนี้จำหน่ายได้กับราคาร้อยละ ๗๐ ของราคาประเมิน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้เป็นการทบทวนปัญหาข้อกฎหมายที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้วินิจฉัยให้ความเห็นไปแล้ว และเป็นกรณีที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะในหลายด้านและต้องการความรอบคอบในการพิจารณา จึงพิจารณาจัดให้มีการประชุมร่วมกันของกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) และกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) เพื่อพิจารณาให้ความเห็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีอากร ค่าธรรมเนียม หรือค่าฤชาธรรมเนียมตามพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ทั้งนี้ ตามข้อ ๑๐ วรรคสาม^๔ แห่งระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ และข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง^๕ แห่งระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการประชุมของคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๓ และคณะที่ ๑๒) ได้พิจารณาข้อหารือของบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (สำนักงานเศรษฐกิจการคลังและกรมสรรพากร) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย(กรมที่ดิน) ผู้แทน

^๔ ข้อ ๑๐ ๑ล๑

๑ล๑

กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ หรือผู้ขอความเห็นอาจขอให้ทบทวนปัญหาที่กรรมการกฤษฎีกาคณะใดคณะหนึ่งได้วินิจฉัยไปแล้วอีกครั้งหนึ่งก็ได้ ในกรณีนี้ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาจัดให้มีการประชุมร่วมกันของกรรมการกฤษฎีกาสองหรือสามคณะเป็นการประชุมคณะพิเศษ หรือจัดให้มีการประชุมใหญ่กรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาปัญหานี้ได้ตามที่เห็นสมควร

^๕ ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะในหลายด้านหรือต้องการความรอบคอบในการพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจขอให้กรรมการกฤษฎีกาสองหรือสามคณะมาประชุมปรึกษาหารือร่วมกันเป็นกรณีพิเศษก็ได้

๑ล๑

๑ล๑

ธนาคารแห่งประเทศไทย และผู้แทนบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นเช่นเดียวกับความเห็นเดิมของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) โดยเห็นว่า เมื่อพิจารณาตามมาตรา ๒๙ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๓ แห่งพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยฯ แล้ว จะเห็นได้ว่า บทบัญญัติดังกล่าวมีความประสงค์ที่จะยกเว้นภาษีอากร ค่าธรรมเนียม หรือค่าค่าธรรมเนียมสำหรับธุรกรรมการโอนซึ่ง บสท. เป็นผู้โอนหรือผู้รับโอนหรือสำหรับรายได้ที่เกิดจากการดำเนินการของ บสท. เท่านั้น ซึ่งการตีความบทบัญญัตินี้จะต้องตีความโดยเคร่งครัด กล่าวคือ จะต้องเป็นกรณีที่ บสท. เป็นผู้โอนทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องของ บสท. ให้แก่บุคคลใด หรือ บสท. เป็นผู้รับโอนทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องของบุคคลใดมาเป็นของ บสท. หรือเป็นการดำเนินการของ บสท. ที่ก่อให้เกิดรายได้แก่บุคคลใดตามที่มาตรา ๒๙ วรรคสอง บัญญัติไว้ หรือเป็นกรณีที่ บสท. เป็นผู้โอนหรือรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันสำหรับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ หรือทรัพย์สินอันเนื่องมาจากการปรับโครงสร้างหนี้ หรือการปรับโครงสร้างกิจการตามพระราชกำหนดนี้ตามที่มาตรา ๔๓ บัญญัติไว้เท่านั้น ดังนั้น การที่ลูกหนี้ ผู้ค้ำประกัน ผู้จำนอง หรือบุคคลอื่นใดโอนอสังหาริมทรัพย์หรือห้องชุดที่ตนเป็นเจ้าของให้แก่บุคคลอื่น เพื่อนำเงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินดังกล่าวไปชำระหนี้ให้แก่ บสท. อันเนื่องมาจากการปรับโครงสร้างหนี้หรือการปรับโครงสร้างกิจการของลูกหนี้ตามที่ บสท. กำหนด จึงมิใช่กรณีที่ บสท. เป็นผู้โอนหรือผู้รับโอน และมีใช่เป็นกรณีที่ บสท. ดำเนินการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดรายได้แก่บุคคลอื่น ด้วยเหตุนี้ ลูกหนี้ ผู้ค้ำประกัน ผู้จำนองหรือบุคคลอื่นซึ่งโอนทรัพย์สินของตนให้แก่บุคคลอื่นดังกล่าวจึงไม่ได้รับยกเว้นภาษีอากร ค่าธรรมเนียม หรือค่าค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๒๙ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๓ แห่งพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พศจิกายน ๒๕๕๗